

noget bestemt Udbytte, eller at man har kunnet forelægge Thinget noget Resultat, som er kommet ud deraf. Jeg trøster mig imidlertid ved, at man ved at sammenligne det Forslag, som forelægges, med det Forslag, som den ærede Rigsdagsmand har indbragt, vil erkjende, at det heromhandlede Forslag utvivlsomt er mere skikket til at fremme den Hensigt, som jeg antager Regjeringen har tilfælles med det ærede Medlem, end de fleste af de Bestemmelser, der findes i det ærede Medlems Forslag, forsaavidt de overhovedet ere antagelige og tilfredsiggjørende, Noget, vi nærmere ville komme til at omhandle under den næste Sag paa Dagsordenen. Det er min Overbevisning, at Loven af 19de Februar 1861 har anvist den Vej, ad hvilken man hidtil med størst Virksomhed har kunnet arbejde hen til Selveendoms Fremme, men netop fordi der har været aabnet de Godseiere, som ikke have villet følge denne Vej, Afgang til at — om jeg saa maa sige — at smutte bort fra Fæstelovgivningen og dens Tryk, har jeg ladet det være mig magtpaaliggende at fremme dette Forslag, for derved at virke i samme Retning, som Loven af 1861 aabenbart tilsigter.

J. M. Hansen: Maa jeg blot udtale min Glæde over, at den høitærede Indenrigsminister har fundet, at Regjeringen har havt samme Udbytte af sine Overvejelser af denne Sag, som jeg har faaet. Dette tyder paa, at vi ere fuldstændig enige, og jeg imødeser derfor med stor Fornøjelse, at disse Forslag fremmes videre.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig, fattedes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning, og vedtoges eenstemmig med 67 Stemmer.

J. M. Hansen: Af Hensyn til, at Thinget formeentlig vil henvise den følgende Sag paa Dagsordenen til samme Udvalg som det, der maatte blive nedsat med Hensyn til nærværende Sag, foreslaaer jeg Nedsættelsen af et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling vedtoges J. M. Han-

sens ovenstaaende Forslag eenstemmig med 73 Stemmer.

Man gik derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen: Første Behandling af Forslag til Lov om Forandringer i Fæstelovgivningen.
(Lovforslaget findes Tillæg A.)

J. M. Hansen: Ved dette Forslags Indbringelse gjorde jeg gjældende, at det i Hovedsagen har 2 forffjellige Formaal, og nogle af dets Bestemmelser have da for det Første det Formaal at conservere som Bønderjord, hvad der endnu for Diebliffet er Bønderjord. Der har nemlig været ført stor og begrundet Klage over, at Ordningen af Fæstesagen er trukken saalænge ud, og at Lovgivningen i hele den lange Mellemtid, der er forløben, siden denne Sag for 30 Aar siden, eller længere tilbage, blev reist, paa saa mange Maader aabnede Udveje for Godseierne til efterhaanden at inddrage mere eller mindre Bønderjord fra den Tvang, som er paalagt den som saadan, og derved at unddrage den fra de Bestemmelser, som gjennem hele Fæstelovgivningen ere komne tilstede for at sikke, at denne Jord fortrinsvis skal være til Bøndestændens Brug. Man har tidligere arbejdet hen til frivillige Salg og meent, at de vilde bringe den bedste og hensigtsmæssigste Løsning, og vi have jo Alle forsaavidt været enige deri; men det, at Sagen er trukken i Langdrag i over en Menneftalder, har medført, at de Godseiere, som lagde an derpaa, ved efterhaanden at benytte enkelte Bestemmelser, have kunnet unddrage en stor Deel af deres Bønderjord fra at være Bønderjord, hvorimod den er gaaet over til at benyttes paa anden Maade. Naar man ikke endnu er kommen saa vidt, at man kan faae en Lov, der gjør Ende paa hele Fæstevæsenet, forekommer det mig, at man bør see at gaae en indirecte Vej ved efterhaanden at træffe Bestemmelser, der gjøre Godseierne mere villige til frivillige Salg. Det Første, man da maatte rette Diet paa, var at træffe saadanne Bestemmelser, at Dvantiummet af Bønderjord ikke fremdeles ad forffjellige Veie skal kunne formindskes, uden at det skeer paa den Maade